

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในชีวิตมนุษย์ มนุษย์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้มีความสะดวกสบายมากขึ้น และใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้และแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน การพัฒนาทักษะทางวิทยาศาสตร์ในระดับปฐมวัยจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาการทุกด้านมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการทางด้านสติปัญญา เป็นช่วงที่เด็กจะเกิดการเรียนรู้มากที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2531, หน้า 4) กล่าวคือ ในช่วงแรกของชีวิตจนถึงวัย 6 ปี เป็นระยะที่เซลล์สมองเจริญสูงสุด โดยเฉพาะสมองของเด็กวัย 3 ปี เจริญเติบโตถึงร้อยละ 80 ของสมองผู้ใหญ่ (UNESCO, 1983, p. 2) ฉะนั้นการจัดการศึกษาหรือการจัดสภาพแวดล้อมให้กับเด็กวัยนี้ ควรคำนึงถึงความพร้อมและจัดให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก เพราะเด็กวัยนี้เรียนรู้ได้ดีจากการมีประสบการณ์ตรงและได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ดังที่ Rousseau และ Pestalozzi (อ้างใน บุษบง ตันติวงศ์, 2537, หน้า 149) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การสอนเด็กจะต้องคำนึงถึงความพร้อมเป็นสำคัญ เพราะเด็กเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนเมื่อมีความพร้อมด้านวุฒิภาวะ เด็กควรเรียนจากประสบการณ์ตรงที่ได้สัมผัสกับธรรมชาติ บุคคล และสิ่งของรอบตัวตามความสนใจ ความต้องการและอัตราการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะทำให้เด็กค้นพบความจริงเกิดความเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด ได้พัฒนาทักษะในการคิดอย่างมีระบบ อันเป็นพื้นฐานในการเรียนวิทยาศาสตร์ต่อไป

ทิพวัลย์ สีจันทร์ (2530, หน้า 20) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ว่าเป็นเครื่องมือหรือวิธีการที่ใช้ในการค้นคว้าและวิเคราะห์ผลงานเพื่อให้เกิดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และ อัญชลี ไสยวรรณ (2534, หน้า 9) ได้กล่าวว่า เด็กปฐมวัยควรได้รับการฝึกฝน

ทักษะทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะกระบวนการทางความคิดในการค้นคว้าหาความรู้และแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่ว ซึ่งการฝึกทักษะทางวิทยาศาสตร์ให้แก่เด็กทำได้โดยการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้เด็กได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ทักษะทางวิทยาศาสตร์ในเด็กปฐมวัยจะเกิดขึ้นต่อเนื่องเมื่อครูส่งเสริมให้เด็กรู้จักสำรวจ สังเกต จำแนก เปรียบเทียบ วัด สืบสาร ทดลอง และค้นพบด้วยตนเอง (วรนาท รักสกุลไทย, 2537, หน้า 169) ในจำนวนทักษะต่าง ๆ ทักษะการสังเกตและทักษะการจำแนก จัดว่าเป็นทักษะหรือความสามารถที่สำคัญที่ต้องใช้เพื่อให้ได้ผลการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ดังนั้นเด็กปฐมวัยจึงควรได้รับการส่งเสริมและฝึกฝนทักษะทั้งสองประเภทนี้ให้เกิดความชำนาญและคล่องแคล่ว เพราะทักษะที่กล่าวนี้มีความสำคัญในชีวิตประจำวันและถือเป็นทักษะพื้นฐานที่นำมาเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ และมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ยิ่งกว่านั้นประสบการณ์ที่เด็กปฐมวัยได้รับจากการสังเกตและการจำแนกประเภทมีผลต่อการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาให้ดีขึ้น (อัญชลี ไสยวรรณ, 2531, หน้า 2)

การพัฒนาทางสติปัญญาในเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่จะให้กิจกรรมการเล่นเป็นหลัก เพราะขณะที่เด็กเล่นเด็กได้ใช้ความคิดหลายแบบ เช่น ความคิดแบบกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คือ ได้สังเกต พิจารณา ทดลองทำ สรุปผล เด็กได้คิดฝันอย่างอิสระ หรือ คิดแบบสร้างสรรค์ จินตนาการ นอกจากนี้การเล่นตามความคิดจะช่วยส่งเสริมการทำงานในเด็กด้วย (คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2531, หน้า 16) ฉะนั้นครูควรคำนึงถึงธรรมชาติของการเรียนรู้จากการเล่นของเด็ก ด้วยการจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่น เพราะในการเล่นเด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเด็กก่อนจากนั้นค่อยก้าวไปสู่สิ่งที่อยู่ไกลตัวออกไป จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปหาสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งการเรียนรู้เกี่ยวกับความจริงที่อยู่รอบ ๆ ตัวเด็กด้วยการเล่น การลงมือทำเองและค้นพบเองนับว่าเป็นพื้นฐานการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับเด็กประการหนึ่ง นอกจากนี้ครูควรเป็นผู้จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้ให้พร้อมและหลากหลาย ตลอดจนกระตุ้นเร้าให้เด็กได้ใช้อุปกรณ์เหล่านั้นด้วยตนเองให้มากที่สุดและเปิดโอกาสให้เด็กเลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความต้องการ ความสนใจ และความคิดของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กค้นพบคำตอบด้วยตนเอง อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนประสบความสำเร็จอีกด้วย (ประภาพรพรณ สุวรรณสุข, 2532, หน้า 355) ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าวิธีการจัดประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กวัยนี้วิธีหนึ่ง คือ การจัดประสบการณ์โดยให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงมีประสบการณ์ตรงด้วยการเล่นกับวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กรู้จัก

ค้นคว้าทดลองหาเหตุผลเพื่อแก้ปัญหาตลอดจนค้นพบความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง

กิจกรรมเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมช่างไม้ เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมกลางแจ้งสำหรับเด็กวัย 3 - 6 ปี ที่ช่วยส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านทักษะการสังเกตและจำแนกของเด็กปฐมวัย โดยจัดให้เด็กได้เล่นสัมผัสกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยตรง ซึ่งจะกระตุ้นความสนใจให้เด็กอยากรู้อยากเห็น ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความสามารถในการสังเกตสร้างเด็กมีโอกาสคิดสร้างสรรค์จินตนาการ ก่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่าต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญาได้อีกทางหนึ่ง (กรมวิชาการ, 2540, หน้า 38-42) ดังที่ Piaget (อ้างใน วราภรณ์ รักวิจัย, 2529, หน้า 96) และ Day (1988, p. 539) ได้กล่าวว่า เด็กที่ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมได้จับต้องสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ดิน หิน ทราย น้ำ และได้ใช้เครื่องมือช่างไม้ที่เป็นของจริง เช่น ค้อน เลื่อย สว่าน ในการทำงานไม้มาก ๆ จะทำให้เด็กมีทักษะในการพัฒนาประสาทสัมผัส รับรู้การเคลื่อนไหว เกิดการเรียนรู้และช่วยกระตุ้นความคิดของเด็ก อันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา และความสามารถทางการคิดนี้เป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้โดยเฉพาะในเด็กปฐมวัย (ภรณ์ คุรุรัตน์, 2535, หน้า 24) เช่นเดียวกับ Day (1988, p. 521) และ Lindberg & Swedlow (1980, p. 142) ได้แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ในขณะที่เด็กเล่นน้ำ เล่นทรายเด็กได้เรียนรู้คุณสมบัติของน้ำและทราย เช่น ถ้ากำทรายที่แห้งไว้ในมือจะรู้สึกถึงทรายค่อย ๆ ลดจำนวนลงเพราะไหลร่วงลงมาระหว่างนิ้ว ทรายเปียกทำให้เกิดรอยเท้า รอยมือและสามารถขุดหรือก่อเป็นรูปต่าง ๆ ได้ตามจินตนาการ นอกจากนี้ถ้าใส่วัสดุอื่นลงไปในน้ำ เช่น ใสเกล็ดลงไปเกล็ดจะละลายผสมกับน้ำไม่สามารถแยกออกจากกันได้ หรือใส่สบู่ก็จะสามารถใช้หลอดดูดเป่าให้เป็นลูกโป่งได้ และสิ่งของบางอย่างลอยน้ำได้บางอย่างจะจมลงไปที่ก้นภาชนะ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์ที่เด็กได้ค้นพบด้วยตนเองจากการเล่นน้ำและทราย นอกจากนี้ Davis (อ้างใน Day, 1988, p. 539-540) ยังได้กล่าวว่า ขณะที่เด็กทำกิจกรรมช่างไม้เด็กได้เปรียบเทียบขนาด รูปร่างของไม้ชนิดต่าง ๆ ได้สังเกตความแตกต่างของเนื้อไม้และเกิดการตัดสินใจว่าจะเลือกใช้เครื่องมือใดกับงานชิ้นใด ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้โดยผ่านการทดลองและแก้ปัญหา อันเป็นกระบวนการที่สำคัญทางวิทยาศาสตร์สำหรับเด็ก นอกจากนี้การที่เด็กได้เล่นกับน้ำ ทราย และไม้ ยังทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายอารมณ์ และยังช่วยพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา (กรมวิชาการ, 2539, หน้า 10) อีกทั้งการเล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม

ยังเป็นการช่วยให้เด็กรู้จักช่วยเหลือกัน เรียนรู้การแก้ปัญหา รู้จักการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เบื้องต้น อีกด้วย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535, หน้า 381-385) และการเล่นมุมช่างไม้เด็กได้ใช้เครื่องมือช่างไม้ที่เป็นของจริงทำให้เด็กต้องใช้ความระมัดระวังในการทำกิจกรรมมากขึ้นเป็นการดูแลความปลอดภัยให้แก่ตนเองและผู้อื่นที่ทำกิจกรรมด้วยกัน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529, หน้า 547) นิตยา ประพุดติกิจ (2536, หน้า 127) กล่าวว่า การจัดมุมช่างไม้ในต่างประเทศนิยมจัดไว้ให้เด็กปฐมวัยได้ฝึกใช้กำลัง แต่ในประเทศไทยของเรายังมีการจัดน้อย ที่มีการจัดกันอยู่นั้น บางแห่งก็ใช้เครื่องมือที่ไม่ใช่ของจริงจึงทำให้เด็กเกิดความสนใจกิจกรรมน้อยลง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529, หน้า 549) และจากการศึกษาของ อุษาสี สังข์น้อย (2531, หน้า 63) พบว่าครูจัดกิจกรรมการเล่นน้ำ เล่นทรายในกิจกรรมกลางแจ้งให้แก่เด็กปฐมวัยน้อยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมดังกล่าว อีกทั้งครูและผู้ปกครองเกรงว่าเป็นการทำให้สกปรกเปรอะเปื้อน และการใช้เครื่องมือช่างไม้จริงอาจทำให้เกิดอันตรายแก่เด็กได้ถ้าเล่นไม่ถูกวิธี จึงทำให้ครูไม่จัดกิจกรรมเหล่านี้ให้เด็กเล่นในกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า การจัดกิจกรรมกลางแจ้งโดยจัดให้เด็กปฐมวัยได้ปฏิบัติกิจกรรมการเล่นน้ำ เล่นทราย และเล่นมุมช่างไม้ มีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านทักษะการสังเกต และทักษะการจำแนกประเภทอย่างไร และผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยได้นำไปปฏิบัติเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ด้านทักษะการสังเกต และทักษะการจำแนกประเภท ระหว่างเด็กปฐมวัยที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมกลางแจ้งแบบมีการเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมช่างไม้ กับเด็กปฐมวัยที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมกลางแจ้งแบบไม่มีการเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมช่างไม้

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน คือ เด็กปฐมวัยที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมกลางแจ้งแบบมีการเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมช่างไม้ มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านทักษะ

การสังเกต และทักษะการจำแนกประเภทสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมกลางแจ้งแบบไม่มี
การเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมช่างไม้

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

ขอบเขตประชากร

เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัด
เชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สอนเพื่อให้เด็กได้รับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านทักษะการสังเกต
และทักษะการจำแนกประเภท โดยใช้วิธีการจัดประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์แบบไม่เป็นทางการ
คือ จัดให้มีที่เล่นน้ำ ปะทราย มุมช่างไม้ โดยครูเป็นผู้จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ
ในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลาย และให้เด็กเลือกปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระด้วยวิธีการของ
เด็กเอง ในระหว่างเด็กปฏิบัติกิจกรรม ครูจะเป็นผู้สนับสนุนและกระตุ้นเร้าให้เด็กเกิดความสนใจที่
จะใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ในการศึกษาและทำการทดลองในเรื่องต่าง ๆ อีกทั้งเป็นผู้
อำนวยความสะดวกและคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กต้องการ

ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น

1. ตัวแปรอิสระ คือ

- 1.1 กิจกรรมกลางแจ้งแบบมีการเล่นน้ำ เล่นทราย และ เล่นมุมช่างไม้
- 1.2 กิจกรรมกลางแจ้งแบบไม่มีการเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมช่างไม้

2. ตัวแปรตาม คือ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านทักษะการสังเกต และ

ทักษะการจำแนกประเภท

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชายและเด็กหญิง อายุระหว่าง 4 - 5 ปี ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้น

อนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2541

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติและฝึกฝนกระบวนการทางความคิด ในการค้นคว้าหาความรู้และแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างคล่องแคล่วและชำนาญ ได้แก่ ทักษะการสังเกต และ ทักษะการจำแนกประเภท

ทักษะการสังเกต หมายถึง ความสามารถในการใช้ประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และ ผิวกาย ไปสัมผัสโดยตรงกับวัตถุ หรือเหตุการณ์ โดยมีจุดประสงค์ที่จะรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นรายละเอียดของสิ่งนั้น

ทักษะการจำแนกประเภท หมายถึง ความสามารถในการใช้ประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งของร่างกายในการจัดแบ่ง หรือเรียงลำดับวัตถุหรือสิ่งของที่มีอยู่ให้เป็นหมวดหมู่ โดยมีเกณฑ์ในการจัดแบ่ง เกณฑ์ดังกล่าวอาจใช้ความเหมือน ความแตกต่างหรือความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

กิจกรรม หมายถึง กิจกรรมการเล่นกลางแจ้งที่ครูจัดให้เด็กได้เล่นนอกห้องเรียนทั้งในบริเวณกลางแจ้งและใต้ร่มไม้ เพื่อให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายอย่างอิสระและสนุกสนาน โดยมีอุปกรณ์เครื่องเล่นสนามแบบต่าง ๆ เช่น ซิงช้า ม้าหมุน เครื่องปีนป่าย ที่เล่นน้ำ ป่อทราย มุมซังไม้ มีทั้งกิจกรรมแบบมีการเล่นน้ำ เล่นทราย และเล่นมุมซังไม้ กับกิจกรรมแบบไม่มีการเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมซังไม้

กิจกรรมแบบมีการเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมซังไม้ หมายถึง สิ่งที่ครูจัดขึ้นเพื่อให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมการเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมซังไม้ในห้องเรียนตามความสนใจอย่างอิสระ ในการเล่นน้ำจะมีอุปกรณ์การเล่นต่าง ๆ เช่น ขวดพลาสติกทั้งที่เจาะรูและไม่เจาะรู ขวดแบบสเปรย์ กววย สายยาง ฟองน้ำ ฯลฯ การเล่นทรายจะมีอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น กะละมะพร้าวขูดมันทั้งอย่างเจาะรูและไม่เจาะรู ที่ตักทราย กระป๋อง กระชอน ตักดาจำลอง คน สัตว์ ดินไม้ รถยนต์ ฯลฯ ส่วนการเล่นในมุมซังไม้นั้นจะมีอุปกรณ์การเล่นที่เป็นเครื่องมือจริง เช่น ค้อน ตะปู ไขควง สกรู ประแจ นอต คีม เลื่อย ไม้เนื้ออ่อน กระดาษทราย ขอนไม้ โต๊ะทำงานไม้ ฯลฯ ซึ่งอุปกรณ์และเครื่องมือทั้งหลายในการเล่นน้ำ เล่นทราย และเล่นมุมซังไม้จะมีลักษณะรูปร่าง ขนาด สี และน้ำหนักแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีเครื่องเล่นสนามต่าง ๆ ให้เด็กเลือกเล่นตามความสนใจอีกด้วย

กิจกรรมแบบไม่มีการเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นมุมช่างไม้ หมายถึง การให้เด็กได้เล่น
เครื่องเล่นสนามประเภทต่าง ๆ และเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ โดยไม่มีการเล่นน้ำ เล่นทราย
เล่นมุมช่างไม้

ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ได้พัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการสังเกตและการจำแนกประเภท
ให้กับเด็กปฐมวัย
2. ได้แนวทางสำหรับครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย
ได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมการเล่นน้ำ เล่นทราย และเล่นมุมช่างไม้
3. ครูได้นำแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเล่นนี้ไปใช้ในการพัฒนาเด็กให้มีศักยภาพทั้งด้าน
ร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคม และสติปัญญา